

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 87. Et venisset ad discipulos suos. v. 45.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

Petrum scilicet & duos filios Zebedæi, quibus in monte Thabor claritatem suæ majestatis ostenderat, & quos præ cæteris diligebat, nuntiaturum, quod ei in oratione acciderit, qualiter Angelus Domini ei apparuerit, fidelissimus Christi ministrator, à patre cælesti missus, ipsum contolatus sit, confortaverit, ostendens passionem suam genus humanum esse redimendum, enixè insuper rogans, ut ille maturaret, nec differret diutius, forte enim ut ipsa Angelorum quoque ruinæ implerentur, & suum se consensum addidisse, patrique voluntati se submisisse. Talia inquam communicaturus venit, modo ipsi non dormirent & incapaces forent.

Gratias ago tibi ex toto corde meo, bonitas effusissima, abyssus infinitæ misericordiæ, qui tam indigentibus servis tuis omne bonum ex te ipso confere, qui tam indigno peccatori, fructum passionis & mortis tuæ cum Corpore & Sanguine tuo sanctissimo, tam amanter applicare voluisti, gratias ago, de tanto & tam singulari beneficio. Gratias ago pro charitate illa inestimabili, qua id mihi contulisti, & precor eandem bonitatem tuam, ut tua in me dona, augeas ad gloriam tuam, & conserves, ut in me nihil deinceps tibi displiceat, sed quæ ad honorem tuum sunt, & proximorum salutem, ea strenuè, & ex puro, ferventique amore tuo operari possim, tantaque sollicitudine ac vigilantia reliquo toto vitæ meæ tempore in tuis occuper obsequiis, quanta me hætenus in sequendis & amplectendis mundi hujus vanitatibus occupavi.

Vere tunc impleri cœpit verbum Prophetæ: *Torcular calcavi solus &c.* & notatu dignum est, carpi dormientes non à crapula, quæ à cœna Christi parca, nulla erat, sed à tristitia, & à quadam necessitate, nox enim jam erat, & quidem profunda. Quid dicturus fuisset, si eos invenisset, *vino somnoque sepultos*, quid dicturus in die judicii, qui Ecclesiæ nocturnis horis præsentem dormitamus merito hesternis graves, & cæteris fidelibus in templo alacriter, ac vi tota canentibus, ronchos ducimus!

O Amantissime Iesu, ut operibus tuis, quæ perfectissima sunt, aliquantulum insistere queam, concede, obsecro, ut amor proximi in omnibus apud me prævaleat, ita ut salutem in eius omnibus meis temporalibus antepōnam semper negotiis, tuo edoctus exemplo, qui ut Apostolos tuos commoneres, ut vigilarent & sibi prospicerent in proximè hoc imminente periculo, eos adisti, relicta Angeli & tui patris consolatione; ita oro,